Dar De La Început Nu A Fost Așa

Bună seara, prieteni. Mă bucur foarte mult să fiu din nou în seara aceasta în slujba Domnului Dumnezeu. Și am încredere că binecuvântările Lui vor fi peste serviciile din această seară.

2 M-am bucurat să-l văd, în această seară, pe Fratele Robert Daugherty în spate acolo în cameră. Este . . . A fost Fratele Daugherty care a sponsorizat prima mea campanie. Și îmi amintesc că m-am dus la el. Încă mai sunt câțiva oameni prezenți aici care m-au ajutat să ajung acolo. Și Fratele Creech de aici, cred, este unul dintre ei. Vedeniile tocmai începuseră să se întâmple, și Îngerul Domnului tocmai mă întâlnise aici la Green's Mill, mi-a spus ce urma să se întâmple. Și nu au trecut nici două săptămâni când el m-a sunat să vin la St. Louis. Fata lui avea un fel de . . . ca dansul Sfântului Vitus.

3 Și ne-am dus acolo și ne-am rugat, și am făcut tot felul de juruințe, și părea că nu se întâmpla nimic. Intenționam să rămân (Pentru că, nu am avut campanii înainte de aceea.) până se termina totul, până aflam ce va face Domnul.

4 Știi, Frate Robert, cred că ar fi fost mai bine dacă aș fi lăsat lucrurile așa. Desigur, probabil că nu ar fi fost la fel de mulți mântuiți. Dar, să rămân cu un singur caz până la final, până când ști sigur.

5 Și a doua zi, cred, că era pe la ora două sau trei după-amiaza, sau în aceeași zi, nu-mi amintesc acum. Și stăteam într-o mașină, în fața casei parohiale. Și tatăl lui era acolo. Și eu eram singur. Am simțit Duhul Domnului venind, și am ieșit din casa parohială și am stat acolo afară. Și micuța Betty era exact ca o persoană sălbatică, doar țipa. Și doctorii nu puteau face nimic pentru ea. Și mama și tatăl, amândoi, arătau foarte rău. Stăteau treji, de zile și săptămâni, cu ea. Și a apărut o vedenie, chiar înaintea mașinii, în fața mașinii. Și am văzut vedenia, și am alergat înăuntru și le-am spus Fratelui Robert și celorlalți exact ce să facă. Fata urma să fie bine.

6 Cred că ai spus că ea va fi aici mâine seară, nu-i așa, Frate Robert, ca să spună mărturia? Astfel acum dacă . . . Asta a fost acum vreo paisprezece ani, cred, acum doisprezece, paisprezece ani. [Fratele Robert Daugherty spune, „Cred că sunt treisprezece."—Ed.] Acum treisprezece ani. Și ea este o femeie tânără, sănătoasă și frumoasă. Va fi aici mâine seară, cu voia Domnului.

7 Vindecarea Divină durează atât timp cât durează credința, exact, atâta timp cât durează credința.

8 Și cred că îl văd și pe Fratele Fred Sothmann, și pe prietenii mei din Canada, care stau și ei acolo în spate. Mă bucur să vă văd pe toți în această seară. Și mulți alți prieteni de aici. Aș fi vrut să am timp să vă recunosc pe fiecare dintre voi. Bănuiesc că nu este posibil acest lucru, chiar de aici, dar vreau să știți că vă urăm bun venit. Fratele Boyd de aici, cred că mi-l amintesc. Și fratele Menonit. Așadar suntem bucuroși să vă avem aici pentru acest scurt timp de părtășie în jurul Cuvântului. Și acum, mâine . . .

9 Vrem să anunțăm și asta, că, cea mai recentă carte. Acum nu suntem aici . . .

10 Nu reușesc să îmi amintesc acest frate care stă, lângă fratele Menonit. Nu reușesc . . . [Un frate spune, „Harson."—Ed.] Harson. Da.

11 Cărțile sunt în spate, pe o masă acolo. Sunt cele mai recente mesaje. Acestea nu au fost prezentate încă în campanii. Sunt acolo în spate cu benzile, cele mai recente mesaje și toate celelalte. Și băieții le-au tipărit, și sunt disponibile în spatele clădirii când ieșiți în această seară. Și cred că . . .

12 Dimineață, cred că întrevederile încep pe la opt sau opt și jumătate, mâine dimineață. Și, vai! I-am spus să programeze întrevederi pentru cei care doresc să mă vadă în privat pe teme spirituale. Vai, nu mi-am dat seama că micuțul tabernacol de aici ar . . . ar fi așa. Dar cu siguranță s-a umplut de oameni. Vai! Deci, bine, este bine. Domnul uneori primește binecuvântări din ceea ce încercăm să facem, să facem ceva pentru a-i ajuta pe frații și pe surorile noastre pe cale.

13 Acum vom încerca, în fiecare seară, să aflăm ceva ce eu aștept. Și anume, că, Dumnezeu mi-a spus într-o vedenie că slujba mea va face o a treia schimbare. Și îmi doresc ca acest lucru să înceapă aici la tabernacol. Nu știu dacă se va întâmpla sau nu, dar îmi doresc să fie așa. Și am încredere că va fi într-un mod în care . . . voi putea să predic Evanghelia în așa fel, sau să fac ceva care va ajuta umanitatea suferindă să se îndrepte spre un stil de viață mai fericit, și un stil de viață mai sănătos. Este dorința mea sinceră. Așa că s-ar putea ca în această seară . . .

14 Am întrebat-o pe nora mea despre cartonașe de rugăciune, dar ea nu are niciunul acolo. Și de obicei le ține Billy. Și Gene și Leo nu au. Așa că va trebui să ținem serviciile fără acestea, cred, cât de bine putem, dacă reușim în această seară. Vom vedea cum merg lucrurile.

15 Apoi după aceste adunări, următoarele mele adunări urmează să fie în Noua Zeelandă, și apoi și în Australia, și voi continua prin acele părți ale țării.

16 În această seară, am ales să citesc câteva Scripturi din Cartea Sfântului Marcu, capitolul 7, dacă doriți să deschideți, pentru o meditație pentru Mesaj.

17 Și înainte să facem acest lucru, haideți să ne plecăm capetele doar pentru un moment și să vorbim cu El.

18 Doamne, Îți suntem recunoscători, în această seară, pentru privilegiul de a ne întâlni împreună, încă o dată. Ai fost atât de bun cu noi pe tot parcursul acestei zile. Ne-ai dat viață și putere astfel încât să avem ocazia să venim din nou la slujba Ta și să ne închinăm Ție.

19 Și suntem mulțumitori pentru țara noastră, că există încă o oportunitate și o ușă deschisă, ca bărbații și femeile să se poată închina lui Dumnezeu după cum îi îndeamnă propria conștiință. Fie ca acest lucru să țină mult, Doamne. Dar vedem, conform profeției din Biblie, că în curând aceste uși se vor închide, în toată lumea. Așadar, să primim în această seară bunătatea lui Dumnezeu și binecuvântările, și toată Lumina pe care o putem din Scripturi, Doamne, ca să putem fi pregătiți pentru ceasul acela când va veni, ca Duhul Sfânt să fie păstrat în sufletele noastre, Care va putea desluși aceste lucruri în mințile noastre.

20 Ne rugăm în mod special, în această seară, Doamne, și pentru cei care sunt bolnavi, nevoiași și necăjiți. Fie ca marea Ta Putere de vindecare și mila Ta să se odihnească asupra fiecăruia dintre ei. Binecuvântează Cuvântul Tău care este rostit, Doamne, și noi Te vom lăuda. În Numele lui Isus, te rugăm. Amin.

21 În Sfântul Marcu, capitolul 7, citim așa câteva versete.

> *Atunci Fariseii și câțiva dintre cărturari, care au venit din Ierusalim, s-au adunat la El.*
>
> *Și când ei au văzut pe unii dintre ucenicii Lui mâncând pâine cu mâinile necurate, adică* nespălate, *au cârtit.*
>
> *Căci Fariseii, și toți Iudeii, dacă nu-și spală des mâinile, nu mănâncă—nu mănâncă, după datina bătrânilor.*
>
> *Și, când* s-au întors *din piață, nu mănâncă, decât după ce s-au spălat. Și sunt multe alte obiceiuri pe care au apucat să le țină, precum . . . spălarea paharelor, a oalelor,* și a ulcioarelor, și *a căldărilor și a meselor.*
>
> *Și Fariseii și cărturarii L-au întrebat, De ce nu se țin ucenicii Tăi de datina bătrânilor, ci prânzesc cu mâinile nespălate?*
>
> *El le-a răspuns și a zis, Bine a prorocit* Isaia *despre voi fățarnicilor, după cum este scris, Norodul acesta mă cinstește cu buzele, dar* inimile *lor sunt departe de Mine.*

Dar în zadar Mi se închină ei, dând ca învățătură *poruncile omenești.*

Voi lăsați poruncile *lui Dumnezeu și țineți datina oamenilor, precum spălarea ulcioarelor și a paharelor, și* voi *faceți multe alte lucruri ca acestea.*

El le-a mai zis, Ați...desființat poruncile *lui Dumnezeu, ca* voi *să țineți* datinile *voastre.*

22 Și în Cartea Sfântului Matei, capitolul 19 și versetul 8, și ultima parte a versetului 8, Aș dori să citesc ca text. Și iată ce scrie:

...dar de la început nu a fost așa.

Și Domnul să binecuvânteze acum citirea Cuvintelor Sale.

23 Când Domnul nostru a fost aici pe pământ, El a întâlnit, în zilele slujbei Lui, oameni care respectau tradiția oamenilor, și învățau lucruri care erau contrare poruncilor lui Dumnezeu.

24 Mă întreb, în această seară, dacă El ar veni din nou în această seară, în mod vizibil, dacă nu ar găsi aproape aceeași stare. Cum au respectat atât de sacru acele tradiții, după ce au primit poruncile Domnului, cu exactitate ce să facă! Oamenii nu se pot mulțumi cu ceea ce Dumnezeu le spune să facă; trebuie să intervină ei puțin în legătură cu asta.

25 Și când omul ajunge să pună mâna pe ceva, pervertește cauza principală. Și a perverti ceva înseamnă că este diferit de original.

26 Ca, nelegiuirea, nelegiuirea nu este nimic altceva decât neprihănirea pervertită, ceea ce schimbă mintea pervertită a omului.

27 Dumnezeu i-a făcut pe oameni ca să trăiască fericiți unii cu alții. Perversiunea îi schimbă și îi face dușmani unii față de ceilalți. Omul ne face dușmani unii față de ceilalți, în timp ce Dumnezeu ne-a făcut frați unii pentru ceilalți.

28 Omul i-a făcut pe oameni să fie imorali. Dumnezeu l-a făcut pe bărbat să trăiască fidel soției lui. Dar omul vine și pervertește acest lucru, și nu este mulțumit cu propria lui soție, ci vrea să trăiască cu celelalte soții.

29 Dumnezeu ne-a dat apă bună și limpede să bem. Omul trebuie să amestece alcool sau altceva, cu aceasta, înainte să o bea. Este pervertire, din ceea ce era de la bun început.

30 Și procedând astfel, aflăm că în biserică, s-au întâmplat aceste lucruri, pentru că, omul a început să se amestece în lucrurile lui Dumnezeu, și își formează propriul concept despre ce însemnă Aceasta. Nu Îl ia exact așa cum este scris, ci își amestecă propriile idei în Acesta. Și apoi, cu asta, el face o tradiție, și o învață pe aceasta. Și Isus a spus, când El a fost pe pământ și a găsit așa ceva, El a spus, „În zadar vă închinați Mie.” Acum există, așadar, posibilitatea, și așa este, că poate

fi o închinare lui Dumnezeu autentică, greșită. „În zadar Mi se închină ei, învățând ca Învățătură poruncile omenești.”

31 Acum în lectura noastră din Scriptură în această seară, dacă ați citi mai departe, ați găsi unde Dumnezeu a spus, „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta; și cine va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea.” Dar El a spus, „În datinile voastre, ați desființat poruncile lui Dumnezeu, și ați spus, ‚Dacă este că, dacă un om necinstește pe tatăl său sau pe mama sa, pentru că este un dar, și va fi slobod.’”

32 Vedeți cum omul distorsionează lucrurile? Dar lor le place să se închine, și ei cred că se închină corect, când de fapt se închină greșit. Și sunt sigur, după absența lui Cristos, timp de două mii de ani, ceva a mers prost pe undeva, pentru că ne vin prea multe idei.

33 Și, în această seară, există aproape nouă sute de denominațiuni diferite de biserici în lume, acestea sunt denominațiuni Creștine, idei diferite. Și fiecare se ține de propria tradiție. O, cât de mult le place să spună că, „Tradiția mea este corectă.” Și apoi când...O biserică va explica lucrurile în așa fel, și spune, păi, face să fie aproape perfect, că acea biserică are dreptate. Și noi am vorbit despre asta în ultimele câteva seri aici, de ce nu suntem o denominațiune. Și când o denominațiune este înființată, este înființată pe baza faptului că cineva primește o descoperire despre ceva, ceea ce poate fi perfect în regulă, dar el face o denominațiune din asta și apoi el nu poate merge mai departe.

34 Dar Dumnezeu vrea să rămânem liberi. El vrea să fim într-un punct în care, dacă El ne dă Lumină, să O putem primi, și să primim mai multă Lumină, și tot mai multă Lumină, și să continuăm să mergem mai departe. De aceea ne place să rămânem liberi, ca să putem propovădui Biblia, așa cum este scrisă, și să O credem întocmai.

35 Și, astăzi, am intrat în tradiții. Acum, în textul nostru aflăm, în această seară, că au spus, „Este îngăduit să ne lăsăm nevasta pentru orice pricină?” Ei bine, aproape așa este și astăzi. Dacă nu vor să trăiască cu soția lor, sau soțul, doar găsesc un motiv și o lasă. Vine un predicator, sau magistrat și îi căsătorește cu alta. Vedeți, este o tradiție.

„Păi,” ei spun, „biserica noastră crede în acest fel.”

36 Ei bine, nu contează prea mult ce spune biserica noastră. Ceea ce contează este ce spune Biblia despre acest lucru. Dumnezeu ar trebui să fie Cuvântul final în fiecare decizie pe care o luăm.

37 Acum câteva zile, am fost judecat în instanță, sau urma să fiu. Și mi-au pus niște întrebări foarte dure. Și au spus, „De ce ai direcționat banii pentru campanii prin biserica ta, ca fundație?”

38 „Păi," am spus, „a fost pentru că mi s-a spus de către funcționarul de la Fisc că ar trebui să procedez așa, pentru că este o fundație." Și a continuat cu asta mai departe. Și a spus, „Acest om nu ți-a spus adevărul."

39 Am spus, „Ei bine, el a reprezentat guvernul. Dacă eu trimit un manager de campanie într-un oraș să mă reprezinte, timp de cinci seri într-o campanie, și el mă reprezintă opt seri, sunt obligat pentru opt seri, pentru că ambasadorul a spus opt seri. Și guvernul ar trebui să respecte ceea ce spun reprezentanții lor."

40 Atunci a spus, „Păi, . . . acel om nu mai este cu guvernul."

41 Am spus, „Și într-o zi nici tu nu vei mai fi cu guvernul. Și cei care au scris constituția nu mai sunt cu ei. Mă întreb dacă acest lucru este încă valabil." Vedeți, au încercat să găsească o portiță de scăpare, dar în loc să fie onești și să respecte principiul.

42 Așa devin oamenii astăzi în orice domeniu al vieții. Așa devin bisericile; această biserică, alte biserici. În loc să ieșim și să înfruntăm adevărul despre ceea ce a spus Dumnezeu, încercăm să găsim o portiță de scăpare pentru a ne justifica. Și nu este pe placul lui Dumnezeu. Și cineva a început asta, și ne întrebăm care este adevărul atunci.

43 Acum câteva zile, l-am provocat pe un bărbat care stătea în picioare și repeta așa-numitul Crez al Apostolilor. „Cred în Dumnezeu Atotputernic, Dumnezeu Tatăl, și Creatorul cerurilor și al pământului," și așa mai departe, „și cred în părtășia sfinților."

44 Acum, omul nu poate pe bună dreptate, din inima lui, să spună acel crez și să fie împăcat cu Dumnezeu, și să cunoască Biblia. Tot ce are comuniune cu sfinții este spiritism, tot ce are comuniune cu morții.

45 Și acest om s-a întors și a spus, „Păi, tu cu ce ai comuniune?"

Am spus, „Isus Cristos."

A spus „Păi, El a murit."

46 „Dar," am spus, „El a înviat. Și nu este mort, ci trăiește. Dar Maria, și toți ceilalți apostoli, și toți oamenii cu care tu ai afirmat că ai comuniune, sunt morți și duși. Și Biblia spune, ‚Nu există alt mijlocitor între Dumnezeu și oameni decât Omul Cristos Isus.' De aceea, prin tradiția omenească, ați desființat poruncile lui Dumnezeu."

47 Și încercăm să-i fim plăcuți lui Dumnezeu construind o biserică foarte mare, cu scaune capitonate, și făcând-o frumoasă. Toate acestea sunt foarte bune. Nu există nicio obiecție privitor la acest lucru, dar nu este chiar ceea ce a spus Dumnezeu să facem.

48 Încercăm să facem biserica noastră puțin mai deosebită de celelalte biserici, alegând cel mai bine educat pastor pe care-

l putem avea la amvonul nostru, care poate articula cuvintele sale cu un limbaj atât de elocvent. Asta este bine, dar tot nu este ceea ce a spus Dumnezeu. Și în majoritatea bisericilor, dacă. . . Bisericile noastre de astăzi, dacă omul nu are o experiență în seminar, adunarea nu-l va primi în niciun caz. El trebuie să aibă studii la seminar. Dar nu asta spune Biblia. Nu asta a făcut Isus.

49 Isus a luat oameni care nici măcar nu știau alfabetul, și i-a uns cu Duhul Sfânt. Cerința lui Dumnezeu nu era să primim o educație, ci să primim Duhul Sfânt. Nimeni nu ar trebui să predice Evanghelia până nu primește Duhul Sfânt. Vedeți cum am luat poruncile omului? și le-am pervertit. Isus din Nazaret, înainte să-i lase pe ucenici să meargă să predice, în Luca 24:49, A spus, „Iată, că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu. Dar așteptați, opriți-vă puțin, înainte să plecați. Nu săriți când vă spun asta. Dar," El a zis, „rămâneți în cetatea Ierusalim până când veți fi îmbrăcați cu putere de Sus. Atunci Îmi veți fi martori, atât în Ierusalim, cât și în Iudeea, și în Samaria, și până la marginile lumii."

50 Dar, astăzi, am schimbat asta. Și am stabilit că trebuie să mergem la școală, și să avem nevoie de anumite cunoștințe de gramatică și psihologie, și anumite moduri în care să ne comportăm la—la amvon, și de multe alte tradiții mici. Și nu putem fi înguști la minte. Și apoi luăm doctrina bisericii, învățăm catehismul, ce spune catehismul.

51 Nu sunteți mântuiți pentru că cunoașteți catehismul. Nu sunteți mântuiți prin aderarea la biserică. Nu sunteți mântuiți prin cunoașterea Bibliei. Sunteți mântuiți prin a-l cunoaște pe El, Cristos. „Căci a-l cunoaște pe El este Viață."

52 Așadar, noi luăm tradițiile oamenilor, și desființăm poruncile lui Dumnezeu. Seminariile noastre fac asta. Bisericile noastre cer asta. Bisericile noastre nu ar cere asta dacă oamenii nu ar cere. Oamenii trebuie să aprobe, sau ar putea pur și simplu să stea departe de asta, și să se roage lui Dumnezeu să le ridice pe cineva. Ei fac asta. Oamenii o fac. Nu vă obligă să faceți asta.

53 Și astfel în acele zile, Fariseii și Saducheii și religioșii din ziua aceea, credeau că biserica le dădea mântuirea. Orice spune biserica, exact așa trebuie să fie, pentru că așa a spus biserica.

54 Ei bine, la fel este și astăzi. Oamenii se uită la biserică pentru a le oferi mântuire. Nu primiți mântuire printr-o biserică. Primiți mântuirea prin Cristos, nu prin cunoașterea unei rânduieli bisericești, sau a unui crez, sau a unei anumite forme de botez, sau—sau a anumitor acțiuni sau emoții, prin care treceți. Îl cunoașteți și ajungeți mântuiți prin Cristos, și acest lucru prin har. Prin credință sunteți mântuiți, printr-o chemare a Duhului Sfânt. Așa Îl cunoașteți.

55 Dar aveau asta în vremurile acelea, și cu cât mai mult o vor avea astăzi! Și atunci oamenii încep să se întrebe, după ce ar

dura ore întregi să analizeze asta, „De ce suntem în starea în care suntem?” Iată.

56 Dacă un antreprenor a întocmit un plan pentru oamenii lui pentru a construi o casă, *într-un fel sau altul*, și fiecare om ar ignora planul, și ei au construit casa așa cum fiecare credea că ar trebui să o construiască, cum ar arăta acea casă? Credeți că ar fi acceptată? Atunci, dacă ar fi așa, un om ar vrea să fie construită *așa*, și altul *așa*, și fiecare om ar vrea să o construiască după propria idee. Singura modalitate prin care puteți construi vreodată o casă bine, este conform planului.

57 Și singura modalitate prin care ne vom întoarce vreodată înapoi la Dumnezeu și să-l primim pe Dumnezeu în mijlocul nostru, este să ne întoarcem la fundamentul Bibliei. Chiar trebuie să fie așa. Isus a vorbit despre asta când a fost aici pe pământ, și a spus, „De ce călcați sau neglijați poruncile lui Dumnezeu, și le desființați prin tradițiile voastre?” Dar au făcut asta. Și cu cât mai mult o fac ei astăzi!

58 Deci acesta este motivul pentru care proprietarul casei nu s-ar muta înăuntru. Dacă a specificat un anumit tip de casă în care ar dori să locuiască, și a dat acele reguli și specificații, și să fie construită în acest fel, ei bine, atunci el le predă, constructorul le predă antreprenorului. Și antreprenorul le prezintă maiștrilor, și așa mai departe. Și dacă s-ar întoarce la această casă, ca să se mute în ea, și ar fi fost construită strâmb, și în orice fel conform opiniei fiecărui om, el nu s-ar muta în ea.

59 Și când Duhul Sfânt vine la casa lui Dumnezeu, El nu se poate muta în ea atunci când este zidită pe teorii făcute de oameni. Trebuie să provină din Biblie. Și *Acesta* ar trebui să fie Planul. Pentru că este scris, „Cuvântul fiecărui om să fie o minciună, și al Meu să fie Adevărul.” Cu toții vrem să credem că avem acel Adevăr.

60 Dar cum citiți Scripturile, cu o interpretare personală? Scriptura spune, că, „Nicio Scriptură nu este dată cu o interpretare personală.” Este dată de un singur Interpret, și anume Duhul Sfânt Care a scris-O.

61 Asta îmi amintește de o poveste pe care o citeam chiar în după-amiaza asta. Erau primii ani din viața Domnului nostru, când s-a născut în Betleem și a crescut acolo în Iudeea. Și la vârsta de doisprezece ani, exista un—un anumit obicei pe care oamenii îl respectau, adică o sărbătoare. Cred că Sărbătoarea Paștelui. Și familia Lui, Maria, mama Lui, și Iosif tatăl Lui adoptiv, s-au dus cu toții la Ierusalim ca să țină această anumită tradiție, respectând legea cât au putut de bine. Și în timp ce erau acolo, își vedeau de treburile lor, vorbind cu rudele lor și așa mai departe. Și când au plecat, au mers pe jos o zi, și atunci au început să-l caute pe Isus. Și L-au căutat printre rudele și cunoscuții lor, dar nu L-au găsit.

62 Mă întreb dacă nu cumva așa este și biserica acum. Când au ajuns în punctul în care și-au dat seama că El nu era cu ei. Mă întreb dacă este vreun Metodist, Baptist, și Penticostali, și alții care sunt aici în această seară, dacă nu cumva ați ajuns în acel punct, în care vă dați seama că El nu este cu voi. Indiferent ce ați făcut. Poate au fost anumite moduri și anumite lucruri prin care ați trecut, dar cu toate acestea știți, în adâncul inimii voastre, că El nu este acolo. Mă întreb dacă nu cumva este vreun păcătos, sau vreun decăzut care este în clădire în această seară, care își dă seama că El nu este cu voi, în această seară.

63 Acum, vă rog nu faceți ce a făcut Maria. Iar voi, cei care o veneraţi pe Maria, ce ziceţi de asta? Ea a început să-L caute. Și s-a dus la rudele ei și la cunoștințele ei, crezând că Îl va găsi acolo.

64 Și așa fac ei astăzi. Merg la biserică, gândindu-se că poate L-ar putea găsi acolo. Aleargă la biserica Metodistă, și vor afla ce cred ei. Și vor alerga la biserica Baptistă, și de la o biserică la alta, căutând printre biserici. Și când ajung în cele din urmă la capătul tuturor acestor lucruri, găsesc o grămadă mare de crezuri, și Cristos nu este acolo.

65 Unul dintre cei mai mari oameni din domeniul teologic, pe care îi cunosc, m-a vizitat acasă recent. Și stătea în cameră. Și m-am gândit, „Ce ar determina un om atât de important, să vină în vizită să mă vadă?”

66 A spus, „Vreau să-ți spun doar câteva cuvinte, Frate Branham.”

67 Am spus, „Bine, vrei să stai jos?” Și el a luat loc. Și am spus, „Mă simt foarte nesemnificativ, stând de vorbă cu un om de calibrul dumneavoastră.” Și el este Președintele marilor Misiuni din Sudan, cea mai mare misiune fundamentală din lume. Și a fost cu un prieten, care este prieten apropiat al lui Hyman Appleman. A fost Dl. Reedhead, iată cine era, Dr. Reedhead.

68 Și a spus, „Frate Branham, când eram un băiețel,” a spus, „Într-o zi eram pe câmp, și priveam norii cum treceau. Și am spus, ‚Oh, oare există un Dumnezeu pe undeva deasupra acelora?’” A spus, „M-am repezit înăuntru la mama. Și ea, fiind o mamă bună Creștină, m-a luat în brațe și m-a iubit, și a început să-mi vorbească despre Isus. Și El era cel care mă chema.” Și a spus, „Ea, fiind loială bisericii ei, m-a inițiat la vârsta de șapte ani, să învăț despre Isus.” „Ei bine,” a spus, „cu asta în inimă, m-am dus la fiecare școală la care am știut că trebuia să merg.” Și a spus, „În cele din urmă am obținut Licența în Literatură. M-am gândit, când am primit diploma, că, cu siguranță Cristos va fi chiar acolo.” Și a spus, „Când mi-a fost dată diploma de Licență în Literatură,” a spus, „Eu nu am . . . Și nu a fost nimic diferit.” A spus, „Când mi-am luat Doctoratul, am crezut că El va fi acolo.” Și a spus, „Nu a fost diferit. Doar o grămadă de oameni au venit

și au spus câteva lucruri, și mi-au dat diploma." Și a spus, „Frate Branham, am destule diplome cât să-ți tencuiesc peretele. Dar unde este Cristos?" Asta este. A zis, „Au greșit profesorii?"

69 Am spus, „Frate Reedhead, nu aș vrea să spun *asta*: ‚Profesorii au greșit.' Pentru că nu sunt în măsură să spun *asta*. Dar permite-mi să spun *următoarele*: Cristos nu vine printr-o Diplomă în Literatură sau Doctorat în Teologie. Ci El vine prin înnoirea duhului tău, prin Duhul Sfânt care vine din Cer."

A spus, „Crezi că asta ar fi pentru mine?"

Am spus, „Conform acestei binecuvântate Biblii vechi, este pentru ‚oricine vrea, să vină.'"

A spus, „Am fost învățat că acest lucru este de domeniul trecutului."

Am spus, „Atunci, profesorul care te-a învățat asta, a greșit."

A spus, „De unde știi că au greșit?"

70 Am spus, „Eu L-am primit. Și Biblia a făgăduit acest lucru. Eu voi . . . Iată unde L-a făgăduit. Acum spuneți-mi și arătați-mi unde a retras El vreodată această făgăduință. El a dat Bisericii puterea să facă acest lucru. Acum unde a retras-o El vreodată? Dacă Biserica vă spune că acele lucruri sunt de domeniul trecutului, atunci vă învață ca învățături poruncile omenești, și nu ale lui Dumnezeu. Ei iau poruncile lui Dumnezeu și le desființează, prin datina lor." Așa este.

71 Nu-L puteți găsi printre rudele voastre. Nu-L puteți găsi dacă vă duceți și spuneți, „Mă fac Metodist, o vreme, și să văd ce se întâmplă. Mă fac Baptist, o vreme, și să văd ce se întâmplă." Nu-L veți găsi niciodată acolo, sau în nicio altă biserică denominațională. Dar în orice biserică doriți să intrați, nu în denominațiune, ci intrați în părtășia, nu chiar exact a bisericii, ci în părtășia Duhului Sfânt. Atunci Îl veți găsi. Acolo va fi o credință statornică.

72 Dacă ești Metodist, Baptist, Catolic, Prezbiterian, orice ai fi, dacă îl găsești pe Isus ca Mântuitorul tău personal, nu dând mâna cu predicatorul, sau prin învățăturile unui crez, ci găsind-ul pe Domnul Isus. Și bisericile astăzi, făcându-și crezurile astfel, îl jefuiesc pe Dumnezeu. Ei acceptă învățăturile lor, și desființează poruncile lui Dumnezeu. Nu au niciun efect asupra oamenilor. De ce? Pentru că teologia noastră făcută de om, învățăturile și crezurile noastre, au închis binecuvântările de la oameni, și ei nu au posibilitatea să-L primească. Nu știu nimic despre Asta. Ei știu doar că aparțin bisericii. Și de aceea noi, bisericile, nu avem părtășie unii cu alții. De aceea au o trezire și celelalte biserici nu vor să coopereze cu ei, o anumită denominațiune, pentru că spun, „Nu este credința mea."

73 Există o singură Credință. Biblia spune așa. Nu credință într-un crez; nu credință într-o denominațiune. Ci credință

în Dumnezeu. Este singura credință care există. „O singură credință, un singur Domn, și un singur botez.” Scriptura spune așa.

74 Și acum, după ce au plecat și au călătorit toată ziua, au căutat printre rudele lor, și nu L-au putut găsi.

75 Mă întreb, în această seară, câți de aici s-au dus la biserica Baptistă și s-au aliat cu Baptiștii. Acum, nu este nimic . . .

76 Nu mă opun bisericilor. Sunt de partea fiecăreia dintre ele. Dar, ceea ce susțin, este . . . împotrivă, este vorba despre faptul că își fac crezurile lor, și impun limite și granițe. Dacă fiecare biserică s-ar ține doar de Biblie, și ar citi-O exact așa cum a fost scrisă, fără să O schimbe, și să O lase exact așa cum a scris-O Dumnezeu, dar vor continua o vreme și vor spune, „O, asta a fost pentru o altă epocă.” Nu este o altă epocă. Dumnezeu este același ieri și azi și în veci.

77 Acum, vei merge o zi, și te vei uita în jur și vei vedea un anumit crez, și atunci te vei gândi, „Ei bine, poate asta este.” Și vei intra și vei observa. Va fi cineva acolo care va face ceva. Vei spune, „Nu asta este.”

78 Îți vei lua scrisoarea de la acea biserică și o vei duce la alta. Și apoi tu vei fi acolo câteva zile, sau poate săptămâni, sau luni, sau chiar ani. Cineva va face ceva ce nu-ți convine, și te vei duce cu scrisoarea ta, altundeva; și de acolo, altundeva. Nu te stabilești niciodată. Biblia a spus, „Sunteți ca niște stele rătăcitoare, ca niște corăbii fără pânze, purtați de orice vânt de învățătură.” Când, Biblia ne interzice să facem asta.

79 Fiți stabili. Să vă știți poziția. Nu vă bazați . . . Acum, puteți fi onești față de aceasta, fiind stabili. Poți fi un Metodist stabil, Baptist, Prezbiterian, Catolic, sau orice altceva, la fel de stabil. Dar nu fiți stabili în învățătura bisericii voastre. Fiți stabili în Învățătura Bibliei. Apoi examinați-vă învățăturile cu Biblia. Întrebați ce era Isus. Dacă El nu este același astăzi, atunci învățătura voastră este greșită.

80 Aveți o pildă. Și El a spus, „Eu sunt pilda voastră. V-am dat o pildă, ca și voi să faceți unii altora așa cum v-am făcut Eu.” Sfântul Ioan 13.

81 Acum, dar aflați, că așa se întâmplă. Acum, există o singură cale adevărată de a-L găsi atunci, dacă ea nu L-a putut găsi printre rude. S-a întors unde L-a lăsat.

82 Asta ar trebui să facă biserica. Întoarceți-vă unde L-ați lăsat, și acolo Îl veți găsi, voi Metodiști, Baptiști, și Penticostali, și Adunările lui Dumnezeu, și voi toți, Tabernacolul Branham și așa mai departe. Întoarceți-vă unde L-ați lăsat.

83 Îmi amintește de un capelan, mai de mult, în al Doilea Război Mondial. Îmi spunea că a fost mitraliat . . . s-a dus la un—un om care era . . . o mitralieră . . . îi spuseseră că era pe moarte, fusese

împușcat în piept cu o mitralieră, multe gloanțe, și au spus că omul era pe moarte. Și capelanul a intrat să-l vadă. Și el era căpitanul. Și a intrat în cort și a spus, „Căpitane, ești Creștin?”

El a spus, „Păi, cândva am fost Creștin.”

A spus, „Apoi ce s-a întâmplat?”

A spus, „Nu-mi amintesc exact cum a început.”

84 Și s-a uitat în fișa lui. Și a văzut că i se dăduseră aproximativ trei până la cinci minute de trăit, și o parte bună din acel timp se scursese deja. Ce știm noi că și din timpul nostru s-a scurs mult deja! Și capelanul i-a spus căpitanului, a spus, „Căpitane, unde L-ai lăsat?”

„Ei bine,” a spus, „Nu reușesc să-mi amintesc chiar acum.”

85 A spus, „Mai bine să te grăbești, pentru că nu ai mult timp să te întorci pe drum până acolo unde L-ai lăsat.” Și a spus, „Oriunde L-ai lăsat, atunci du-te chiar acolo și începe, și Îl vei găsi.”

86 Și capelanul a spus că a așteptat câteva momente cu o Biblie în mână ca să vadă ce va spune căpitanul. Și a continuat să se gândească și să se gândească, și se zbătea, în timp ce sângele îi umplea plămânii. Și după o vreme, un zâmbet larg i-a apărut pe față, și lacrimile îi șiroiau pe obraz. A spus, „Oh, îmi amintesc.”

A spus, „Începe de acolo, căpitane, repede.”

87 Și căpitanul a spus, „Acum mă pun să mă odihnesc. Mă rog ca Domnul sufletul să-mi păzească. Și dacă aș muri înainte să mă trezesc, îl rog pe Domnul ca sufletul să-mi ia.” Și-a întors capul, și a murit.

88 Unde L-a găsit? În experiența lui de liceu? În pregătirea lui în psihologia omului? În crezul lui? În biserica lui? Nu! Unde L-a găsit? La leagăn. Acolo Îl lăsase, și acolo Îl aștepta Isus.

89 Nu-l vom găsi niciodată pe Isus dacă ne vom întoarce la începutul Baptismului, la începutul Metodismului, sau Catolicismului. Îl vom găsi pe Cristos doar atunci când ne vom întoarce la Cincizecime, începutul. Nu denominațiunea acum, ci adevărata experiență Penticostală. Când o sută douăzeci de oameni erau adunați în Odaia de Sus, unde îi trimisese Isus, și le-a spus, „Rămâneți în cetatea Ierusalimului până când veți fi îmbrăcați cu Putere de Sus.”

90 Nu vom aștepta niciodată suficient de mult ca să obținem suficientă educație, pentru a obține Diplome de Doctorat, sau experiență teologică. Dar va trebui să așteptăm până când acel Duh Sfânt de la Cincizecime se va coborî peste persoană, oferindu-i Putere pentru a-l îndepărta pe el sau pe ea de păcat și de lucrurile lumii, și să trăiască ca Creștin. Apoi vă puteți alătura oricărei biserici doriți.

91 Dar noi L-am lăsat la Cincizecime. Metodiștii L-au lăsat la Cincizecime. Baptiștii L-au lăsat la Cincizecime. Catolicul L-a lăsat la Cincizecime. Amișii L-au lăsat la Cincizecime. Consiliul Fraților L-au lăsat la Cincizecime. Adunările lui Dumnezeu L-au lăsat la Cincizecime. Biserica Unită L-a lăsat la Cincizecime. Acolo a început El.

92 O Dumnezeule, ajută ca acest lucru să pătrundă adânc în fiecare inimă. De aceea El nu poate locui în această clădire. De aceea El nu poate veni la crezurile și denominațiunile noastre. Noi am renunțat la principii.

93 Ascultați. Isus a spus, „Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele." Și când Biserica S-a îngropat în Isus, a produs o mlădiță, și anume Cincizecimea. Și dacă prima mlădiță care a ieșit din Viță, a fost Cincizecimea, fiecare mlădiță va trebui să fie ca prima. Trebuie să ne întoarcem la experiența Cincizecimii din nou.

94 Dacă o viță produce o mlădiță de viță de vie aici, următoarea mlădiță va fi viță de vie, următoarea mlădiță va fi viță de vie, și următoarea mlădiță va fi viță de vie.

95 Și Isus Cristos este același ieri și azi și în veci. Și El poate avea doar un soi de mlădițe, și acelea sunt mlădițele Cincizecimii, în Biserica Lui, cu experiențele Cincizecimii.

96 „O," voi spuneți, „Frate Branham, stai doar un minut. Eu sunt loial crezului meu."

97 Dacă crezul tău învață că tot ce trebuie să faci este să dai mâna cu predicatorul, Isus a spus, „De la început nu a fost așa."

98 Voi spuneți, „Frate Branham, eu aparțin unei mari denominațiuni, și biserica mea spune că zilele minunilor sunt de domeniul trecutului."

99 Isus a spus, „De la început nu a fost așa." Unde a fost începutul? Cincizecimea, unde Puterea Dumnezeului celui viu s-a revărsat peste o sută douăzeci de oameni, și i-a botezat cu Duhul Sfânt și Putere, pentru slujba Lui. Acest lucru a schimbat lumea cunoscută.

100 Voi spuneți, „Frate Branham, biserica mea crede." Vedem femei pe străzi astăzi, fumând țigări, purtând pantaloni scurți. Spui „Păi, pastorul meu nu spune nimic despre asta. Biserica noastră spune că este în regulă."

101 Dar Isus a spus, „De la început nu a fost așa." Nu a fost așa. „Căci o femeie, care se îmbracă cu îmbrăcăminte bărbătească, este o urâciune înaintea lui Dumnezeu."

102 Îmi spuneți, „Frate Branham, acum câteva seri, ai condamnat stropirea." Dar voi spuneți, „Biserica mea învață că cineva poate fi stropit, și că asta este în regulă."

Dar Isus a spus, „De la început nu a fost așa."

103 Voi spuneți, „Dar, Frate Branham, biserica mea crede în turnare. Și eu sunt sincer. Și este o biserică mare."

Dar Isus a spus, că, „De la început nu a fost așa."

104 Spuneți, „Frate Branham, eu am fost scufundat, ‚în numele Tatălui, și în numele Fiului, și în numele Duhului Sfânt.'"

105 Biblia a spus, „De la început nu a fost așa." Nu a existat niciodată așa ceva. Urmând niște dogme și crezuri create de om!

106 Petru a spus, în Ziua Cincizecimii, primei Biserici, „Pocăiți-vă, fiecare dintre voi, și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos, pentru iertarea păcatelor voastre, și veți primi darul Duhului Sfânt. Căci făgăduința este pentru voi și pentru copiii voștri, și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru." Orice contrar Acestui lucru, la început nu a fost așa.

107 Spui, „Aparțin unei denominațiuni mari care spune, ‚Vorbim unde vorbește Biblia, și tăcem unde Aceasta tace.' Și biserica noastră spune, că, ‚Zilele minunilor sunt de domeniul trecutului.'"

108 „De la început nu a fost așa." Pentru că Isus a spus, „El va fi același ieri și azi și în veci." „Toate cerurile vor trece, dar Cuvântul Lui nu va trece niciodată."

109 Trăim într-o vreme în care au luat poruncile lui Dumnezeu și le-au pervertit în tradiții omenești, dar de la început nu a fost așa. Este o tradiție a oamenilor la care ne închinăm, și nu la poruncile lui Dumnezeu.

110 Am stat aici și am văzut cu ochii noștri, seara trecută, un predicator orb primindu-și vederea, în timp ce stătea pe platformă. L-am văzut vindecând chiar umbrele morții, L-am văzut aducând la viață trei oameni după ce fuseseră declarați „morți," de către doctor.

Spui că nu crezi asta. „Biserica mea nu crede."

111 Dar Asta a fost adevărat de la început. Orice lucru contrar nu este așa, de la început, pentru că Dumnezeu este Dumnezeul Vieții, Dumnezeul Atotputernic, El nu poate da greș. El este același ieri și azi și în veci. Nu-L putem găsi în crezurile noastre. Nu-L putem găsi în denominațiunile noastre. Trebuie să-L găsim acolo unde L-am lăsat.

112 Spui, „Păi, eu am făcut, Frate Branham. Îți spun ce am făcut. Am dansat în Duhul. Știu că L-am primit."

„De la început nu a fost așa."

„Am vorbit în limbi, așa că eu știu că L-am primit."

„De la început nu a fost așa." Exact.

Spui, „Am strigat, și L-am primit."

113 „De la început nu a fost așa.” Exact. A-L cunoaște pe Cristos înseamnă a cunoaște Persoana lui Cristos, în iertarea păcatelor, și asta îți schimbă viața.

114 Am văzut oameni dansând, strigând, vorbind în limbi, și așa mai departe, și trăind orice fel de viață. Deci, asta nu ar putea fi drept. I-am văzut înscriindu-se la biserici, dând mâna, botezându-se, trecând prin tot felul de crezuri, și totuși trăind ca diavolul. „La început nu a fost așa.”

115 Să-L întâlnești pe El, Persoana, Domnul Isus, să-L cunoști pe El ca Mântuitorul tău, să-L cunoști pe El ca Preaiubitul tău, „A-L cunoaște pe El este Viață.” Dar aceste alte crezuri și lucruri, nu au fost niciodată mărturisite de Domnul nostru că au fost la început. „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.” Cât de departe? „Toată lumea.” La cine? „Orice făptură.” „Aceste semne vor însoți pe cei ce cred.” Așa a fost la început. Orice contrar acestui lucru nu este adevărat. Nu îl găsiți în crezuri. Îl găsiți în Cristos. El este Singurul.

Spui, „Frate Branham, Biblia spune acolo . . . ”

116 Ce a spus? „În Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi, limbi; și dacă vor lua în mână șerpi, sau vor bea lucruri de moarte, nu-i va vătăma; dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, se vor însănătoși.” Asta a spus Scriptura. Orice lucru contrar Acesteia . . .

117 Spui, „*Aceste* semne îi însoțesc: este un bătrân cumsecade; își dă zeciuielile; face fapte bune; se comportă frumos cu vecinii.” Dacă asta e tot de ce era nevoie, Cristos nu trebuia să moară.

118 Este nevoie de o experiență personală de trecere de la moarte la Viață, și devenind o făptură nouă în Cristos Isus, cu Cristos în inimă. Acesta este Duhul Sfânt. Iată unde a început.

119 Acei ucenici erau oameni buni. Erau oameni neprihăniți. Își plăteau datoriile. Erau cinstiți. Ei ar fi dat șaptesprezece inci într-un yard; și câteva uncii în plus la o livră; dacă era vorba de mers o milă, ei mergeau două. Erau foarte religioși, la fel ca și acei Farisei. Dar Isus a spus, „Dacă un om nu se naște din nou, cu niciun chip nu va intra în Împărăție.”

120 Trebuie să ne întoarcem acolo unde L-am lăsat. Să ne întoarcem și să-L găsim, pentru că aceste crezuri, la început nu a fost așa. Bisericile denominaționale, la început nu a fost așa. Așa că lăsați totul și grăbiți-vă înapoi la Cincizecime, și găsiți-L pe Dumnezeul cel adevărat și viu, Care vindecă bolnavii, curăță leproșii, scoate draci, și despre care se spune în Biblie că este același ieri și azi și în veci. El este Dumnezeul de la început. El este Cel Care nu se schimbă. El nu poate fi Dumnezeu, și să fie ceva astăzi și altceva mâine, și încă altceva. Nu poate fi infinit și să fie așa. El este absolut același ieri și azi și în veci.

121 Acum, prieteni, în această zi în care trăim, când vedem că oamenii au corupt lumea cu tradițiile lor, când au corupt biserica cu tradițiile lor, când au corupt mințile oamenilor cu tradițiile lor! Nu am vorbit noi despre asta seara trecută, și nu am văzut unde acea biserică prosternată, sau biserica prostituată avea fiice, și ambele au dat, ca Învățătură, spurcăciunile curviei lor? Asta se manifestă în fiecare organizație. Sunt poluate.

122 Și, acum, nu spun să vă îndepărtați de organizația voastră. Dar renunțați să vă agățați de acea organizație. Mergeți la Cristos. Acele lucruri sunt greșite. Să ne întoarcem la început. Atunci, dacă putem face acest lucru, îl vom găsi pe Cristos mutându-se în acea casă care este zidită pe Stânca tare. Și acolo semne și minuni și fiecare binecuvântare pe care Dumnezeu a făgăduit-o va fi manifestată prin acea Biserică.

Să ne rugăm.

123 Chiar înainte să intrăm în rugăciune, în timp ce vă las acest avertisment solemn în inimă: Este pentru *voi* cum a fost la început? Biserica în care vă aflați, este doar un crez sau o denominațiune, sau este o experiență care vă aduce ceea ce a adus la început? Dacă nu este, atunci nu este așa. Nu vreți să veniți la început atunci, și să începeți de aici? Și să vă depărtați de crezuri și de denominațiuni, și să slujiți Dumnezeului celui viu. Dacă sunteți aici, în această seară, și ați dori să fiți amintiți în rugăciunea de încheiere, ați vrea să vă ridicați mâinile către Dumnezeu, și să spuneți, „Amintește-mă, Frate Branham." Dumnezeu să vă binecuvânteze, prin clădire. Este bine. Bine.

124 Indiferent de biserica din care aparțineți, de denominațiunea voastră, ridicați mâna și spuneți, „Doamne, ai milă de mine." Dumnezeu să vă binecuvânteze. Este bine. Zeci de mâini ridicate, în toată clădirea.

125 „Amintește-mă în rugăciune, frate, în această oră," spuneți, „pentru că vreau să mă întorc la început." Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, pe tine, pe tine de acolo, în spate în hol, afară. Domnul să vă binecuvânteze. Dumnezeu vede mâinile voastre, prea numeroase pentru mine ca să le număr. El îi cunoaște pe toți. În spate de tot, acea doamnă care încearcă să ridice mâinile foarte sus acolo, să te binecuvânteze, soră.

126 Isus a spus, „Voi învățați ca Învățătură datinile omenești, și desființați poruncile lui Dumnezeu, cu datinile voastre." Și dacă El a spus acest lucru în ziua aceea, ce ziceți de asta? Să ne întoarcem la început acum. Ce avea . . . Ce ziceți de asta?

127 Dacă Mlădița a apărut în Ziua Cincizecimii, și a produs o Biserică de acel fel, au mers în toată lumea, semne și minuni i-au însoțit pretutindeni, nu semne și minuni pe care le-am numi noi astăzi, ci din ziua în care au plecat: au propovăduit pretutindeni; au botezat oamenii, din nou, în Numele Domnului Isus; au—au

scos draci; au vindecat bolnavi; au avut biruința, de la început până la sfârșit.

128 Și dacă tradiția bisericii voastre v-a învățat contrar acestor lucruri, să ne întoarcem la început unde am lăsat asta. Și să producem aici, în această seară, niște membri ai Bisericii ca la început, care aveau dragoste frățească, unii pentru alții, să-și dea viața unii pentru alții. Bărbați și femei care se iubesc unii pe alții, cu o asemenea dragoste Divină, încât să meargă la închisoare sau la spânzurătoare unii pentru alții. Aceasta este Biserica originală.

Domnul să vă binecuvânteze, în timp ce ne rugăm.

129 Dragă Tată Ceresc, în timp ce ne apropiem de încheierea acestui mic Mesaj, în această seară, și oamenii stau în picioare în jurul pereților, așteptând, rezemându-se de stâlpi, și pe lângă ziduri, și chiar și afară. Și ridică mâinile, că vor să-L întâlnească pe acel Isus de la început. Îngăduie, Doamne, chiar în acest moment, să-L întâlnească. Pentru că este scris, „Ferice de cei ce flămânzesc și însetează după neprihănire, căci ei vor fi săturați." Un număr mare de mâini, Tată. Atât de multe, încât nu le-am putut număra deodată. Dar Tu le vezi pe toate, și le cunoști pe toate.

130 Și este scris, că, „Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl Meu." S-au săturat de aceste crezuri, și își dau seama că nu-L găsesc pe Isus în ele. Ca Maria și Iosif, trebuie să se întoarcă la început unde L-au lăsat. Ei doresc să se întoarcă, în această seară, la o experiență a Cincizecimii, și să primească Duhul Sfânt, și acolo să fie născuți din nou în Împărăția lui Dumnezeu. Și, îngăduie, Doamne, ca fiecare dintre ei să primească acea experiență, chiar în acest ceas. Pentru că ne rugăm în Numele lui Isus, Fiul Tău.

131 Și în timp ce avem capetele plecate. Nu știu dacă puteți sau nu; dacă ați vrea să ieșiți pe mijlocul acestui culoar, este loc de trecere pe aici. Veniți chiar aici, și stați în jurul altarului, și spuneți, „Frate Branham . . . " Dacă credeți asta cu adevărat.

132 Poate că am fost mistic pentru voi, în vremurile trecute. Dar văzând că s-a întâmplat ceva, milioane în jurul lumii L-au primit. [Spațiu gol pe bandă—Ed.]

133 „Și se pare că se întoarce direct la început, la Biblie. Nu am acea experiență, dar eu—eu vreau să te rogi pentru mine, în această seară, chiar aici la altar, și să îți pui mâinile peste mine. Pentru că așa au făcut ei la început."

134 Filip s-a dus și a propovăduit Samaritenilor. Și i-a botezat pe toți în Numele lui Isus. Dar Duhul Sfânt nu venise peste niciunul dintre ei, până când au trimis după Petru. Și el a venit și și-a pus mâinile peste ei, și au primit Duhul Sfânt.

135 Dacă doriţi rugăciune, şi dacă sufletul vostru este împovărat de păcat, şi totuşi aţi încercat biserici şi botezuri, şi aşa mai departe, dar nu a funcţionat; dacă vreţi să fiţi, să mă rog cu voi, în această seară, veniţi chiar aici, acum. Voi fi bucuros să ofer serviciul meu de rugăciune pentru oricare dintre voi, sincer. Şi cred că dacă voi veniţi în profunzimea sincerităţii voastre, un Dumnezeu care poate deschide ochii orbiţi poate curăţa o inimă murdară. Un Dumnezeu care poate învia morţii, fizic, cu siguranţă îi poate învia spiritual. Cel care poate însufleţi trupul muritor, poate cu certitudine să însufleţească sufletul nemuritor. *Însufleţi* înseamnă „a da viaţă." Fie ca Dumnezeu să facă ca acest lucru să vă pătrundă în inimi, dragii mei prieteni.

136 Voi oamenii de aici, din oraşele Jeffersonville, şi New Albany şi Louisville; Nu ştiu cum vă veţi descurca în Ziua Judecăţii, pentru că Dumnezeu a făcut totul chiar aici, la acest mic tabernacol vechi, umil şi dărăpănat. A vindecat bolnavii. El a arătat semne şi minuni. El a—El a proclamat, Cuvântul Lui, fără să se abată nici măcar cu un singur lucru de la Scripturi, şi S-a dovedit a fi Dumnezeul celor vii.

137 Cum veţi face ca Raiul să fie casa voastră, şi vă veţi ţine de crezuri şi denominaţiuni, religii false, botezuri false, şi emoţii false? Cum veţi face, când este chiar în inima voastră, în mâinile voastre, să vă luaţi decizia? Dacă aş fi în locul vostru, înainte să fie veşnic prea târziu, aş veni.

138 Pentru că, amintiţi-vă, Isus a vorbit despre o femeie care provenea dintr-o naţiune. Şi a spus, „Împărăteasa de la Miazăzi se va scula alături de neamul acesta în Ziua Judecăţii, şi-l va osândi, pentru că ea a venit de la marginile pământului ca să audă înţelepciunea lui Solomon."

139 Dumnezeu să te binecuvânteze, sora mea. Dacă vrei să îngenunchezi, du-te direct acolo. Dacă copilaşii se dau înapoi doar cât de mult pot acum, pentru cei care ar vrea să vină şi să îngenuncheze pentru rugăciune.

140 Voi cânta doar un verset sau două din această cântare, „Mi-am ancorat sufletul." Şi vreau ca fiecare să se roage cu evlavie, în timp ce vedem dacă cei care îl caută pe Dumnezeu doresc să vină şi să se roage.

> . . .mi-am ancorat sufletul într-un liman al liniştii,
> Nu voi mai naviga pe apele agitate;
> Furtuna poate străbate oceanul adânc şi furtunos,
> În Isus eu sunt în siguranţă pentru totdeauna.
>
> Mi-am ancorat . . .

141 Aşa cum va voi Duhul Sfânt, să călăuzească la altar acum pentru rugăciune.

. . . naviga pe apele agitate . . .

Vino, cel care ai recăzut.

Furtuna poate străbate oceanul agitat și furtunos,
În Isus sunt în siguranță pentru totdeauna.

Strălucește asupra mea, Doamne, strălucește asupra mea,
Fie ca Lumina Farului . . .

142 Iată ce este, este Cuvântul.

. . . strălucește . . .

Îl aveți strălucind peste tot în jurul vostru.

Oh, strălucește pe . . .

143 Nu vrei să te ridici de pe scaun și să vii? Întoarce-te la biserica ta, de oriunde ai venit; dar vino aici și găsește-L așa cum a fost El la început.

Fă ca Lumina farului să strălucească asupra mea.

Să fiu ca Isus, doar să fiu ca . . .

144 Câți ați vrea să fie așa? Ridicați mâna.

Pe pământ tânjesc să fiu ca El;
De-a lungul călătoriei vieții de pe pământ spre Slavă,
Cer doar să fiu ca El.

Din ieslea din Betleem a venit un Străin,
Pe pământ tânjesc să fiu ca El;
De-a lungul călătoriei vieții de pe pământ spre Slavă
Cer doar să fiu ca El.

Să fiu ca Isus, să fiu ca Isus,
Pe pământ tânjesc să fiu ca El;
De-a lungul călătoriei vieții de pe pământ spre Slavă
Cer doar să fiu ca El.

145 În timp ce aceștia, dragii de cei care se căiesc, cei care au simțit condamnarea Duhului Sfânt, chemându-i la destinația lor finală. Și amintiți-vă, s-ar putea întâmpla și celei mai tinere persoane de aici, în cinci minute. Și peste o oră, s-ar putea să nu mai existe nicio persoană vie pe pământ. Se poate întâmpla. Știința a spus, cu doi ani în urmă, „Mai sunt trei minute până la miezul nopții.” Voi știți ce am predicat noi în profeții. Chiar gata să se întâmple. Și de ce să vă țină Satan în cușcă, cu cea mai mică îndoială în mintea voastră?

146 Acum, voi de aici care ați fost stropiți, turnați, sau—sau botezați în alte moduri decât botezul Creștin, să vă fie de cunoscut acest lucru.

Pe când rostea Petru cuvintele acestea, S-a coborât Duhul Sfânt peste . . . cei care au auzit Cuvântul.

Și toți cei tăiați împrejur care veniseră cu Petru și care crezuseră, au rămas uimiți, pentru că . . . *peste Neamuri . . . a fost revărsat darul Duhului Sfânt.*

Căci îi auzeau vorbind în limbi, și mărind pe Dumnezeu. Atunci Petru a zis,

Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia care au primit Duhul Sfânt ca și noi?

Apoi *le-a poruncit să fie botezați în numele Domnului* Isus Cristos.

147 Fapte 19, dați-mi voie să vă citez, vouă Baptiștilor. Și ascultați acest lucru cu atenție.

Și s-a întâmplat că, pe când era Apolo în Corint, Pavel după ce a trecut în ținuturile de sus . . . la Efes: a întâlnit pe câțiva ucenici,

și le-a zis, Ați primit voi *Duhul Sfânt de când* ați *crezut? . . . ei i-au răspuns, Noi . . .* nici nu am știut *măcar că ar exista un Duh Sfânt.*

Și el le-a zis, În ce . . . ați fost botezați? Și ei au răspuns, am fost botezați *cu botezul lui* Ioan . . .

. . . el a zis, Adevărat, Ioan a botezat spre pocăință, *le spunea . . . să creadă în Cel ce venea . . . adică, în* Isus Cristos.

Și *când au auzit ei aceste vorbe, au fost* rebotezați din nou *în numele Domnului Isus* Cristos.

Și . . . Pavel . . . și-a pus mâinile peste ei, și Duhul Sfânt s-a coborât peste ei; și ei au vorbit *în alte limbi, și* au preamărit pe Dumnezeu.

148 Galateni 1:8, Pavel vorbește din nou.

Cum am mai spus, o spun și acum; chiar dacă *noi, sau un înger din cer, vă predică o altă evanghelie . . . să fie anatema.*

149 Nu contează câte crezuri de lumină, câte denominațiuni, câte alte lucruri! Dacă nu ați fost botezați în Numele lui Isus Cristos, voi credincioșilor, vă poruncesc, în Numele lui Isus Cristos, să intrați în acest bazin și să fiți botezați. Așa este. Da. Asta este exact ce spune Scriptura. „Căci nu există alt Nume sub Cer, dat oamenilor, în care trebuie să fiți mântuiți.” Indiferent cât de mult ai . . . ce ai făcut, cât de mult ai primit Duhul Sfânt, să ne întoarcem la început. Dacă ai fost stropit, turnat, sau botezat cumva, în numele „Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt,” este un

crez fals. Nu există nimeni în Biblie stropit, turnat, sau botezat vreodată în numele „Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt.” Să ne întoarcem la început, și Îl veți găsi. Altarul este deschis, și bazinul așteaptă. În timp ce cântăm încă o dată, „Doar să fiu ca Isus.”

Să fiu ca Isus, doar să fiu ca Isus,
Pe pământ tânjesc . . .

150 Nu vreți să veniți aici? Dar voi credincioșii? Acolo va fi o cameră deschisă aici pentru voi, doar într-un minut.

De-a lungul călătoriei vieții . . .

151 Ce a spus El? „De la început nu a fost așa.” Dacă vreți să fiți ca El!

. . . spre Slavă
Eu cer doar să fiu ca El.

152 Să ne rugăm din nou. Haide, soră, dacă vii la altar aici. Este în ordine.

153 Doamne Dumnezeule, să fie scris, și să se facă, Doamne. Este scris, așa că acum să se facă. Nu voi fi vinovat în Ziua Judecății, pentru că am stat în spatele vreunui crez de biserică; ci că am predicat Evanghelia deplină, în Puterea de înviere a Duhului Sfânt.

154 Acum, Doamne, vrei să onorezi aceste Cuvinte, și vrei să trimiți Duhul Sfânt peste aceștia, în această seară, Doamne? Și vindecă bolnavii și suferinzii din mijlocul nostru, ca oamenii să poată ști că Dumnezeul care a scris Biblia este încă aici, și El nu se schimbă, deși omul încearcă să schimbe Cuvântul. Dar El este Dumnezeul neschimbător, care a spus, „La început nu a fost așa.” Și dacă vedem ce a fost prima mlădiță, în Viță, putem face cu adevărat din Cartea Faptelor exemplul nostru ca biserică.

155 Îngăduie, Doamne, în această seară, ca fiecare persoană de aici care nu l-a urmat pe Domnul Isus, și Isus nu le-a confirmat că El este cu ei, cu semnele și minunile învățăturii Noului Testament din Cartea Faptelor pe care a produs-o prima mlădiță, fie ca ei să cadă smeriți la picioarele Lui și să meargă mai departe, Doamne, și să-L găsească așa cum era El la început. Pentru că nu-L putem găsi printre crezurile și denominațiunile noastre, și printre doctrinele noastre mici și slabe din această zi. Trebuie să ne întoarcem la Dumnezeu și la Biblie.

156 Cei care sunt aici în genunchi, care caută Duhul Tău Sfânt, și cred că El va veni peste ei, ei nu stabilesc o anumită formă, un anumit mod. Ei vor doar ca Duhul Sfânt să vină peste ei. Îngăduie, Dumnezeule, ca inimile lor să poată fi deschise în acest moment, și Puterea Dumnezeului celui viu să se reverse în inimile lor, și umple-i, și iartă păcatele lor, și umple-i cu Duhul Sfânt. Îngăduie aceste lucruri, Tată.

157 Acum cu capetele plecate, în continuare încă un minut, Cred că Dumnezeu se va mișca într-un mod extrem de măreț, doar în câteva minute.

158 Dacă este cineva aici, în această seară, care sunt străini, din afara orașului, care nu se pot întoarce pentru un alt serviciu, și este într-o stare de urgență. În timp ce aceștia sunt la altar, căutându-L și așteptându-L pe Dumnezeu; care, vom ajunge imediat la ei, în câteva minute. Dar dacă ei sunt aici în stare de urgență, și nu pot aștepta până . . . pentru un alt serviciu și doresc să se facă rugăciune pentru ei, ați vrea să vă ridicați mâinile, cineva care trebuie să plece. Unu, doi. În regulă. Unu, doi, care sunt aici acum, trei, care sunt aici, care nu mai pot aștepta, pentru că sunt . . . trebuie să plece. Patru. Văd unul în spate. Sunt patru persoane. Cinci. Unul chiar aici. Bine, sunt cinci aici, în această seară, care nu mai pot aștepta. Mă întreb, dacă puteți, și dacă vă puteți ridica în picioare; dacă nu puteți, puteți fi aduși. Și în timp ce ținem acești oameni la altar, vreau să, voi să mergeți în această cameră de rugăciune, aici în dreapta mea, aceste cinci persoane.

159 În timp ce noi îi rugăm pe lucrătorii din această, care sunt în această clădire, în această seară, care cred că acest Mesaj pe care l-am predicat, că aceste crezuri și—și învățături făcute de om, astăzi, nu sunt de la Dumnezeu, ci sunt de la om; și că noi într-adevăr ar trebui să ne întoarcem la calea Bibliei, să ne întoarcem la început. Eu vreau ca unii dintre acești lucrători să vină în față și să stea aici cu mine, în timp ce ne punem mâinile și ne rugăm pentru acești oameni de aici, peste acești oameni care caută marile binecuvântări ale lui Dumnezeu în viețile lor. Unii dintre voi, lucrători, dacă vreți, care credeți că Acesta este Adevărul vital al lui Dumnezeu. Să nu veniți altfel sub nicio formă. Vedeți? Să fi un om care crede că Acesta este Adevărul absolut.

160 Și aceia acum, cei cinci care au ridicat mâinile, mergeți în cealaltă parte, dacă puteți. Sau, veniți prin spatele platformei, dacă nu puteți intra acolo, și vom vedea ce se întâmplă în câteva minute. Treci chiar pe *aici*, frate; dacă copiii se vor da înapoi acolo.

161 Și acum lăsați-i pe cei care vin acum, să treacă pe aici pentru rugăciune, lăsați-i să treacă, dacă puteți, chiar pe aici.

> . . . întuneric
> Se va transforma în ziua cea mai luminoasă.
> Atunci să prindem cu toții curaj,
> Pentru că nu suntem lăsați singuri;
> Barca de salvare va veni în curând
> Să adune Nestematele acasă.
>
> Atunci fi curajos, fratele meu, fi curajos (Oh, fi curajos!)

Încercările noastre se vor termina curând,
Pe cei dragi îi vom întâlni, îi vom întâlni,
Pe țărmul auriu.
Suntem pelerini și suntem străini aici,
Noi căutăm o Cetate viitoare,
Barca de salvare vine în curând,
Să adune Nestematele Acasă.

Barca de salvare vine în curând,
Cu ochii credinţei văd
Cum străbate apele
Să ne salveze pe tine și pe mine,
Și să ne aducă în siguranţă în port
Cu prietenii pe care îi iubim atât de mult.
„Pregătiți-vă," strigă Căpitanul;
Oh, uitați, aproape a sosit.

162 Urmăriți bombele atomice, puteți vedea că sunt gata să vină.

. . . oh, fiți curajoși,
Încercările noastre în curând se vor termina,
Pe cei dragi ai noștri îi vom întâlni, ne vom întâlni,
Pe țărmul auriu.
Suntem pelerini și suntem străini aici,
Noi căutăm o Cetate viitoare,
Barca de salvare vine în curând,
Să adune Nestematele Acasă.

163 Acum, prieteni, acești lucrători se vor aduna acum, aici aproape. Eu voi intra pentru aceste cazuri de urgenţă care nu se pot întoarce. Și motivul pentru care facem acest lucru, așa cum facem în această seară, este pentru că va urma un serviciu de botez chiar peste câteva minute. Și următorul serviciu de botez va fi duminică dimineața, după școala duminicală. Asta ne va lăsa sâmbătă seara, vineri seara, și sâmbătă seara, și duminică seara, pentru rândul de vindecare.

164 Vrem să punem mântuirea lui Dumnezeu pe primul loc. Vedeți? Vindecarea va avea loc. Nu ne temem de asta. Și astfel aceasta va avea loc. Seara trecută, Dumnezeu a mântuit opt suflete prețioase aici la altar. Oh, cât de fericit am fost să văd asta! Și nu știu cine sunt aceștia de aici. Unii dintre ei pot fi păcătoși, care cer. Unii dintre ei poate caută Duhul Sfânt.

165 Dar acum voi merge înăuntru. Și soția mea acolo în spate, dragă, sunt și bărbați și femei înăuntru acolo. Intru doar să văd ce se va întâmpla. Nădăjduiesc că noua slujbă va fi exercitată acolo. Dumnezeu știe că eu am spus Cuvântul pe cât de adevărat îl știu, din Biblie. Așa este. Și eu mă voi întoarce să văd ce va face Dumnezeu.

166 Acum, mâine seară, cu voia Domnului, nu vom avea un serviciu de botez, decât în caz de urgenţă, dacă cineva vrea să

fie botezat. Dar imediat, în următoarele zece sau cincisprezece minute, va avea loc serviciul de botez.

167 Și apoi, mâine seară, va fi . . . Vreau să o întreb pe cumna- . . . nora mea aici, (Cumnata? Huh!), nora mea, dacă ea a găsit cartonașele de rugăciune, astăzi. Loyce, le-ai găsit? Nu le-ai găsit. Ei bine, vom scrie câteva. Vom face câteva, cumva. Și vom lua, vom împărți cartonașele de rugăciune, mâine seară, cu voia Domnului, și vom începe să avem rândurile noastre de rugăciune, rândurile obișnuite de rugăciune, dacă nu se va întâmpla ceva în câteva minute, în cameră. Și apoi vom vedea. Mâine seară, cu voia Domnului, vom împărți cartonașele de rugăciune, devreme, mâine seară, pe la ora șase, cred, sau ceva de genul acesta, șase sau șase și jumătate, cam așa, mâine seară, ca oamenii să poată lua un cartonaș de rugăciune și să intre în rând.

168 Acum, chiar acum, vreau ca fiecare persoană care poate, să se roage cu ardoare. Vreau ca voi, lucrătorii să veniți în jurul acestor oameni. Dar, Fratele Neville aici pe platformă. Și eu intru să mă rog pentru bolnavi. Domnul să vă binecuvânteze.

169 Și voi fraților acum veniți chiar aici aproape unde sunt acești oameni acum. Veniți și puneți-vă mâinile peste ei, și să avem o rugăciune, în timp ce veniți. Fiecare dintre ei să rămână aici cu ei acum, în timp ce voi veniți. Toată adunarea care știe cum să se roage, plecați-vă capetele acolo în spate, și fiți sinceri în rugăciunea voastră către Dumnezeu, ca Duhul Sfânt să se coboare peste aceștia și să-i umple cu Duhul Sfânt; și să înfăptuiască minuni în această încăpere, să vindece bolnavii și suferinzii.

58-1002 Dar De La Început Nu A Fost A⊠a
Tabernacolul Branham
Jeffersonville, Indiana U.S.A.

ROMANIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

Voice Of God Recordings, Romanian Office
Uliuc 280 / Timis 307361 - Romania

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunţ pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afişată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informaţii sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactaţi:

Voice Of God Recordings, Romanian Office
Uliuc 280 / Timis 307361 - Romania

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org